

Doar oamenii se duc... Legendele rămân!

2020-02-17 17:01:09

Iulia Bădulescu

Prieteni, colegi, cunoscuți îi amintesc despre cel care a fost Ilie Bărbulescu

Doar oamenii se duc... Legendele rămân!

S-a mâncat, s-a băfut, s-a râs și s-a povestit până în zori - asta a fost la prânzul lui Ilie Bărbulescu. Am fost și eu în rândul prietenii săfi. Ilie Balamuc era om de lume, om care iubea viața, un hâtru frăf de pereche și un povestitor extraordinar. Marea amărăciune a fost legată de plecarea neașteptată, dar probabil că Ilie Bărbulescu și-a dorit să fie surprins. S-au spus multe. S-au scris multe. S-a revenit din nou la eterna discuție a modului în care ne prețuim legendele, valorile... semn că nu am învățat mare lucru din experiențele anterioare... Nu vă entuziasmați, nici nu o vom face printr-un curând... Am ajuns să contabilizăm, de la un an la altul, tot mai multe amintiri și tot mai puține... OAMENI. Amintiri vechi și noi pe aceste foi de ziar, în memoria celui care a fost un OM frumos și mai viu, chiar și după moarte, decât dintre morții aflați azi în viață. ?Anii trec și gloriile se duc. Astăzi e mai liniște frăf Balamuc!? - a fost mesajul prezentat la ceremonia de îngropare.

Viorel Moiceanu: ?Noi am jucat fotbal pe prietenie, pe pupături, cum se spune??

Viorel Moiceanu, cel care a înscris, alături de Dobrin, în poarta Valenciei, în fabulosul meci jucat acasă la FC Argeș, și ani buni coleg, prieten și vecin lui Ilie Bărbulescu.

?Lui Ilie îi plăcea să stea mult cu prietenii, să socializeze? Era un tip care avea o grijă fantastică de copii! Andrei și copiii lui, au crescut odată cu băiatul meu, pentru că eram și vecini. Ilie stătea deasupra mea, la bloc. Noi nu am trăit vremurile astea în care fotbalistii trăiesc la vilă, că altfel nu jucăm la FC Argeș, jucăm și noi prin Anglia, prin C... Tot timpul a fost un om glumeț și plin de viață. Eșin minte că m-a inundat odată când el nu era acasă. I-am spart scos covoarele la uscat. Când s-a întors și-a văzut, a venit la mine și mi-a mulțumit. De atunci îmi spunea tot timpul: tu să fii cu mine, că dac nu ești cuminte, dau drumul la apă!». Era un simpatic! Nu am avut niciodată divergențe cu vecin, nici ca sportiv. Din contră, la toate cantonamentele se prezenta ireproșabil și era un om de-o mare omenie! Am jucat împreună din 1977 până în 1985, după care Ilie s-a transferat la FC Olt.? - povestește Moiceanu.

Pe ce salarii se juca pe atunci?...

?Am luat campionatul în 1979 și am avut primărie 5000 de lei, bani cu care nu îți luai nici măcar un frigider, care costa de lei. Când și când îți mai dădeau un televizor color, un covor, un frigider... Când a luat Cupa Campionilor, Ilie a primit un ARO? L-a vândut și făcuse rost de bani, că era Ilie... Noi am jucat fotbal pe prietenie, pe pupăfturi, cum se spune.

Telu Stancu: ?Cei care au făcut mare performanță ar trebui să fie mult mai mult băgați în seamă?

Constantin (Telu) Stancu, fotbalist și antrenor, retras de ceva vreme din activitate, a împlinit 50 de ani de bune relații cu Bărbulescu.

?Ne cunoașteam de vreo 50 de ani, am făcut junioratul împreună, am fost apoi la seniori... Ilie a făcut parte din cea mai frumoasă echipă a lui FC Argeș din istoria clubului, aceea din perioada '77-'81. Era un om glumeț, jovial. L-am văzut supărat. Am trăit clipe foarte frumoase împreună, dar, dincolo de toate, am avut multe realizări într-o vreme în care fotbalul era mult mai spectaculos. Jucam cu stadioarele pline, pe oriunde mergeam lumea ne recunoștea... Aveam plăcerea aceea de a juca, banii erau mereu pe locul doi. E drept, aveai o siguranță, nu te gândeai la ziua de mâine, tot timpul găseai soluții financiare.

Cred că cei care au făcut mare performanță în decursul anilor ar trebui să fie mult mai mult băgați în seamă decât acum. Altfel, degeaba vorbim despre cine au fost și ce au făcut dacă nu le dăm posibilitatea să se simtă bine în timp ce comunitatea din care fac parte."

Mihai Ianovschi: ..A iubit mult fotbalul și puneam foarte mult suflet

Mihai Ianovschi nu a fost amic de prieteni cu Ilie Bărbulescu. În schimb, i-a fost aproape în momente-cheie, iar amintiri sale aduc la suprafață acel Ilie dedicat copiilor, acel Ilie care făcea minuni și încerca să motiveze echipa.

?Ilie a început fotbalul pe la 9 ani, cu tatăl meu, Leonte Ianovschi, antrenor emerit. Eram student și veneam în vacanță în Pitești. Tatăl meu mă lua să învăț meserie. Era un naștruțnic, un copil adevărat, un rebel, un libertin. Era bucuros. A avut o copilărie adevărată, nu una falsă, de carton. A iubit mult fotbalul și puneam foarte mult suflet. U

un copil de vestiar. SĂfrea sĂf ajute pe oricine... Prin 1974, la primul cantonament la CĂfciulata, Ilie era junior, avea vreo 15 ani. A plecat la echipa mare, eu la centru, drumurile noastre s-au despĂfrit. Ne-am regĂfșit dupĂf dupĂf RevoluÈie, prin cĂnd clubul FC ArgeÈ™ e preluat de cĂftre UzinĂf. Regretatul Constantin Stroe l-a angajat antrenor la Centrul de Copii È™ Juniori, fĂf calificare, fĂf nimic. «E campionul nostru, e copilul PiteÈ™tiului, meritĂf!», spunea Stroe... Mai târziu obÈinut licenÈa de antrenor, cu toate calificĂfritele necesare, cĂfci legislaÈia se schimbuse. Îmi amintesc începutul activitĂ de antrenor... Lui Ilie i se repartizeazĂf grupa de jucĂftori nĂfscuÈi în 1975. Acolo juca fotbal È™ bĂfiatul meu. Primul stadion la noi, a fost cu Grupul Ècolar Agricol Nucet. Înainte de a începe jocul, îi întreabĂf Ilie pe copii: «BĂfi, cu cine jucĂf astĂfzi?». «Dom' profesor, jucĂfm cu CSS Nucet!» rĂfșpund copiii. La care Ilie, care era un libertin în exprimare, le spune: «AuziÈi, bĂf?! AÈ™tia nici nu sunt trecuÈi pe hartĂf!». ToatĂf lumea râde, ieÈ™im pe stadion È™i... Ilie pierde cu 3-0 dupĂf meci: «PânĂf la urmĂf, Ăfia sunt pe hartĂf sau nu?».

Meciul acesta avea loc în august, era primul meci din Campionatul '93-'94. În vara urmĂfătoare, această echipĂf antrenatĂf de Ilie BĂfribulescu juca finala Campionatului NaÈional! Într-un an de la preluarea echipei, dupĂf o singurĂf înfrângere, Ilie cĂștigă absolut tot È™i în varĂf jucĂfm pe stadionul naÈional finala, cu Politehnica IaÈ™i. Asta ca sĂf înÈelegeÈi È™i ce fel de antrenor au iubit mult copiii pentru cĂf a fost foarte apropiat de ei. Ilie a crescut în clĂfdirea asta. De multe ori îl gĂfseam aici, la vestiar...?, ne-a mĂftrurisit Ianovschi, arĂftându-ne banca pe care BĂfribulescu obiÈ™nuia sĂf stea pe vremea în care fĂf

Relu AncuÈa: ?Frumoase vremuri! Jucam fotbal cu sufletul, stadionul era plin...?

Au fost colegi de generaÈie È™i prieteni buni. Ilie i-a botezat È™i cununat bĂfiatul care astĂfzi locuieÈ™te la Vâlcea. Au tinereÈe adevĂfratĂf, în care se juca fotbal din pasiune, iar banul nu apucase sĂf corupĂf caractere.

?Eram tineri, eu aveam 19 ani, el 20... Ne aflam în cantonament la PeliÈ™or, în Sinaia, cu FC ArgeÈ™. Stând cu el în cameră cĂf am dormit mai mult cu Ilie decât cu nevasta, È™i în cantonamente, È™i în concedii -, vine nea Gigu Dobrin la noi, sĂf rummy. Era cam 10 seara, iar Halagian ne dĂfdea stingerea devreme, era mai aspru. Dar pentru cĂf Dobrin insitĂf, începem să jucĂfm È™i, ca interesul sĂf fie mai mare, jucĂfm È™i pe niÈ™te bani; sume micuÈe, de dragul jocului. Se face 12 noaptea cĂfruia nu-i plĂfcea deloc sĂf piardĂf, nu mai pleca. Voia sĂf-È™i recupereze banii. S-a dus în baie unde aveam pitite de vin - cam atât ascundeam È™i noi în douĂf sĂfptĂfmâni de cantonament -, a turnat È™i am jucat în continuare. Pe la trei dimineaÈa l-a lĂfșat pe Dobrin sĂf ne batĂf, cĂf altfel nu mai pupam somn!? - îÈ™i aminteÈ™te AncuÈa.

Tot cu Ilie a trecut È™i pe lângĂf moarte: ?Am luat un cal pe parbriz cu el prin '79, mergând dinspre PiteÈ™ti spre Curtea de ArgeÈ™. Calul era legat la picioare, Ilie a picat sub burta calului... Ne-a fĂfcut maÈ™ina decapotabilĂf! AÈ™a am ajuns cu ea la Curtea de ArgeÈ™. S-a judecat Ilie cu stĂfpânul calului 10 ani! I-a dat o sumĂf de bani È™i doar aÈ™a a scĂfpat!? Pe la Curtea de ArgeÈ™ fĂfceau veacul pentru cĂf ?aici, la PiteÈ™ti, erau doar Muntenia È™i ArgeÈ™ul. DacĂf intrai într-o cârciumĂf, te È™tia și fugeam ba la Curtea de ArgeÈ™, ba la Poiana BraÈ™ov, la o baie È™i o fripturĂf la Hotel Alpin? Frumoase vremuri! Jucam fotbal cu sufletul, stadionul era plin, nu erau aÈ™a mulÈi bani, dar era mai bine... Acum au dispĂfrit È™i spectatorii, maidanele s-au desfiinÈat, iar fotbal se joacĂf mai mult pe calculator. Acest sport îndrĂfgit o sĂf disparĂf...?.

Relu AncuÈa a punctat scurt, fĂf sĂf între în amĂfnunte, È™i ultima perioadĂf din viaÈa lui BĂfribulescu: ?A avut r

urma fricelor politice. L-au dat afară de la DJTS? Unii îl angajau, alții îl dădeau deoparte... Dintr-odată au făcut pentru binele cuiva, nu mai spun al cui, brusc nu s-au mai găsit fonduri pentru el... A fost incomod pentru mulți, ca spunea pe loc ce gândea. Un om i-a făcut un bine, l-a adus la partid, vorbesc de domnul Bulf, care este el a beneficiat de pe urma popularității lui Bărbulescu. Dar, datorită domnului Bulf, Ilie a ajuns consilier local. Acela a fost primul lui venit la mediere și săf este că stătea în acei bani! Este tot câștigul cu ce salarii sunt angajați unii care nu fac fusese o valoare, nu s-a putut. Mă uitam la ce... electorale s-au făcut la înmormântare, cu personalități venite să se poartă coroana în brațele militarii în spate... Asta înseamnă săf ai tupeu!?

Ciprian Berevoianu: „A fost o plăcere săf vorbesc și beau un prieten cu nea Ilie!?”

Ciprian Berevoianu, fost coleg de partid, nu a vrut săf comenteze prea mult. Era afectat de moartea lui Bărbulescu, dar de... comentariile ipocrite de după... S-a rezumat săf spună doar atât: ?Pentru mine este o pierdere grea, un prieten, un om valoros, poate printre ultimele valori sportive ale Agrorului... Noi, cei din PMP, am făcut tot ce ne-a stat în putință săf sălăfturi... A fost un coleg savuros, un om cu suflet mare. A fost o plăcere săf vorbesc și beau un prieten cu 'nea Ilie' vorbesc despre amintirile sale!?

Mihai Alexandrescu: „Este păfstra seninătatea, deși un stat nedrept îl lăfșase fără serviciu!?”

Mihai Alexandrescu, fost coleg de Consiliu Local cu Ilie Bărbulescu, își amintește despre... modestia acestui om care niciodată nu s-a comportat ca este cum ar fi... o legendă:

?Ilie Bărbulescu era genul de om care ar fi rămas cu inima tânără dacă ar fi trăit 1000 de ani. Era un copil mare impresia căf nu lua viața prea în serios. Astfel de oameni sunt rari. În general, oamenii sunt insuportabil de maturi, serioși și ambițioși, măcinați. Nea Ilie își păfstra seninătatea, în ciuda faptului căf un stat nedrept îl lăfșase fără serviciu, fără siguranță a vieții de zi cu zi. Din ce săf trăfiascăf un sportiv ajuns la vârsta lui este, mai ales, unul

obsedat niciodată de ranguri sau averi? Uneori, era amărit din cauza asta, dar nu prea lăsa să se vadă. Comunica foarte puțin cu tinerii, îi plăcea să fie în prezența lor, să glumească, să se dea pe poante. Îmi amintesc că el n-a vorbit niciodată despre un mare fotbalist. Mereu spunea că a jucat împreună cu «fostele glorii». Se percepea în echipă, alături de alții ca individ. Niciodată nu te aștepta astfel de oameni pot muri pe neașteptate, fiindcă îi percepi în sensul unei tiră. Cumva, îți imaginezi că îi vei găsi mereu acolo unde i-ai lăsat, iar sfârșitul lor îl percepi ca pe o lovitură puternică viața se termină într-o zi, iar chestia asta nu-ți este semnalată în niciun fel. Odihnește-te în pace, nea Ilie!?

Ion Mînzînă: „Patru din generația aceea de mari fotbaliști ne-au părăsit?”

Ion Mînzînă, președintele PSD Argeș, nu a împărat multe amintiri cu Ilie Bărbulescu, dar este legat emoțional de marile legende, de perioada în care se juca fotbal pe bune și obțineau rezultate frumoase zeci de mii de euro la meciuri. Am fost un mare simpatizant a tot ceea ce a reprezentat Fotbal Club Argeș. L-am cunoscut ca om, nu atât de aproape, tocmai de aceea amintirile mele sunt legate de meciurile pe care le-a făcut atunci când, fundaș stînga, la Clubul Steaua, a făcut un meci fabulos într-o semifinală de Cupă Europeană contra lui Honved Budapesta. Ilie l-a anihilat pe cel mai bun fotbalist al ungarilor, ba a dat și un gol fabulos în acel meci. Mi-a rămas în minte și meciul Fotbal Club Argeș - Dinamo 3) din 1979. Ilie nu a început titular în acel meci, l-a înlocuit pe Iovănescu în minutul 69 și a făcut iar un meci fantastic pe care, cei care au făcut glorie județului Argeș în orașul Pitești ne părăsesc. Patru din generația aceea au părăsit până la momentul acesta. Ne mor simbolurile, trăim într-o altă lume... Am întrebat galeria Stelei, pe tinerii care dac l-au văzut pe Ilie Bărbulescu jucând fotbal la Steaua. Mi-au spus că nu. «Dar ce știți despre el?», i-am mai întrebat și era unul dintre cei mai buni fundași pe care i-a avut Clubul Steaua și nimeni nu trecea de el».

Jean Dumitrescu: ?Nu făcea caz de valoarea domniei sale?

Jean Dumitrescu, directorul Filarmonicii Pitești, l-a cunoscut pe Ilie Bărbulescu în perioada în care acesta a ajuns conductor local.

?L-am cunoscut în momentul în care, consilier local fiind, făcea partea din Comisia 4 de Cultură, Sport, Învățămînt și

Colaboram cu această comisie prin prisma funcției pe care o aveam. La fiecare întâlnire pe comisii stăteam de vorbă întotdeauna domnul Ilie Bărbulescu stătea de vorbă cu mine și mi-am bucurat de respectul domniei sale. Mă întrebam cum mai merge treaba... Era un om foarte hâtru, foarte blând, un om... normal. Un om cu un asemenea trecut glorios în fotbalul românesc s-a dovedit a fi în viața de zi cu zi un om extrem de modest, nu făcea caz de valoarea domniei sale. Mă ajuta mereu cu materialele de întâlnire pe care mi le pune la dispoziție, pentru că eram eu curios ce mai era pe zi. Îmi spunea că ar vrea să ajungă la concertele Filarmonicii, dar nu are timp. Nu a mai apucat să ajungă... Regret ne dispariția sa fulgerătoare!?

A fost odată... Ilie Bărbul

Ilie Bărbulescu a fost, fără niciun dubiu, unul dintre cei mai mari fotbaliști români. El a jucat la echipa națională și a câștigat Cupa Campionilor Europeni în anul 1986, la Sevilla (Spania), alături de Steaua. În luna martie, în urmă cu 12 ani, a primit din partea președintelui Traian Băsescu Ordinul Meritul Sportiv? Clasa a II-a.

Ilie Bărbulescu s-a născut la 24 iunie 1957. El a jucat pe poziția de fundaș stânga la mai multe echipe care au scris istorie în Liga 1 și fotbalul european.

A debutat la FC Argeș în anul 1971 și a jucat acolo până în anul 1982. În sezonul 1982-1983 el a jucat la FC Olt Scornicești și în sezonul următor a ajuns la Petrolul Ploiești. În perioada 1984-1987, Ilie Bărbulescu a jucat la Steaua București.

A avut 77 de apariții în tricoul roșu-albastru și a marcat 3 goluri. În 1987, s-a întors, dar doar pentru câteva luni, la Petrolul Ploiești, urmând apoi să continue drumul la echipa la care a debutat: FC Argeș, până în 1988.

În sezonul 1988-1989, Ilie Bărbulescu a jucat la CS Mioveni, de unde a plecat pentru a juca la FC Callatis Mangalia, echipă la care și-a încheiat cariera în 1991.

Ilie Bărbulescu a rămas celebru, pentru că, în finala de la Sevilla, de la 7 mai 1986, a fost primul fotbalist stelist care a sprintat să pună mâna pe trofeul Cupei Campionilor Europeni, înainte de ceremonia oficială. Steaua a învins atunci, la loviturile de departajare, pe FC Barcelona, cu 2-0, iar de ultimul penalty, pe care trebuia să îl execute Ilie Bărbulescu, nu mai fost nevoie.

Preluare Săptămânalul Ancheta